

ни клетки, с почти квадратна или правоъгълна форма. Тези клетки образуват алеироновия слой. Вътрешността на всяка от тях е запълнена с дребни прости алеиронови зърна, които се състоят от глобoid и аморфна белтъчина. Под алеироновия слой се намират едри удължени клетки, изпълнени със скорбялни зърна (фиг. 11).

За доказване на белтъчини и скорбяла водата под покривното стъкло се заменя с луголов разтвор, при което алеироновият слой се обагря жълто, а скорбялоносния – в синьо-виолетово.

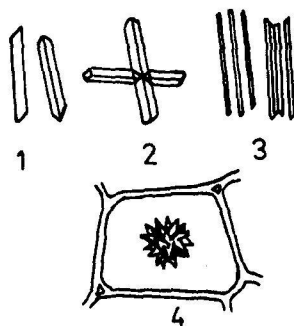
Рисува се сектор от наблюдавания пререз, като алеироновият и скорбялоносният слой се оцветяват в жълто и в синьо.

Кристали в суха люспа на кромид лук (*Allium cepa* L.)

Един от отпадните продукти от жизнената дейност на клетките е оксаловата киселина, която се отлага в тях под формата на калциев оксалат (CaC_2O_4) във вид на кристали с разнообразна форма. За да ги наблюдаваме в сухи люспи от лук, необходимо е да се нарежат люспите на малки парченца и да се варят в продължение на 10–15 минути в глицерин, разреден с вода. По този начин от тях се изкарва въздухът и те просветляват. Избират се тънки и добре просветлени парченца и се наблюдават в глицеринов или глицерин-желатинов препарат.

При малко увеличение се разглежда люспата, която е образувана от леко удължени мъртви паренхимни клетки, в които се виждат безцветни кристали. При голямо увеличение се вижда, че кристалите имат различни форма и размери. Най-често се срещат единични призматични кристали, а по-рядко може да се видят два или повече кристали, сраснали под различен ъгъл (фиг. 12.1, 2).

Рисува се група клетки при голямо увеличение с единични кристали и сраследи.

Фиг. 12. Кристали калциев оксалат: 1 – единични кристали; 2 – сраслек; 3 – рафиди; 4 – друза